

Landbrugsministeren (Gammelgaard, fg.):

Som svar på hr. Berlaus andet spørgsmål kan jeg sige, at jeg naturligvis vil søge at øge Danmarks mælkekvote, såfremt der viser sig realistiske muligheder herfor. Danmark er ved fordelingen af mælkekvoter blevet behandlet fuldstændig på lige fod med de øvrige medlemsstater. Overskudsproduktionen i EF skyldes for stor produktion i alle medlemslande.

Vi taler i Danmark ikke om mangel på mælk til forbrug her i landet. Der er tale om en succesrig udnyttelse af eksportmarkederne – en udnyttelse, som i nogen grad er båret frem af EF-finansierede eksporttilskud.

Desuden kræver import af mælk fra andre lande, som jeg sagde det før, at visse veterinære krav er opfyldt, og i øjeblikket er det kun Irland, der kan opfylde disse danske krav.

Jeg mener ikke, at en import af mælk skal forhindres, hvis danske mejerier og mælkeproducenter kan tjene penge på forarbejdningen af importeret mælk. Om der skal ske en import af mælk, må imidlertid i sidste instans være en beslutning, som træffes af det enkelte mejeri.

Berlau (FK):

I mine ører lød det – og derfor må jeg spørge, om det er rigtigt opfattet – sådan, at hvis vi bare kan opretholde eksporten, er alting godt; så er det bedøvende ligegyldigt, om danske børn og danske hjem kan få mælk på bordet. Det vil være afhængigt af, om der er nogen, som er interesseret i at importere mælk et andet sted fra, og det er altså så kun fra Irland, at det kan lade sig gøre i øjeblikket.

Yderligere vil jeg gerne have uddybet, hvad ministeren betragter som »realistiske muligheder«. Er det politisk realistisk muligheder, eller er der tale om reelle importmuligheder, veterinærbestemmelser og andet, altså om, at der overhovedet er importmuligheder.

Bjørn Westh (S):

Vil ministeren bekræfte, at der i Danmark produceres 4,5 mia. kg mælk om året, og at danske forbrugere forbruger 1,5 mia. kg mælk om året, og at vi derfor eksporterer ud over vores fuldt opfyldte hjemmemarkedsforbrug 3 mia. kg mælk om året? Vil ministeren bekræfte, at hvis eksporten skulle forøges, ville det betyde, at EF eller andre skulle skæppe i eksportkassen med beløb, der svarede til det, det koster

at frembringe mælken i stalden? F.eks. når Iraneksporten af fetaost koster EF-kassen det samme, som det koster at frembringe mælken i Danmark, hvor meget ville en forøget eksport så koste?

Til sidst: Er det rigtigt, at ministeren mener, at det kun er de danske mejerier, der skal afgøre, om vi skal importere mælk? Har ministeren ingen landsinteresser i f.eks. at være mund- og klovsygefri? Kan det virkelig være rigtigt, at det er det enkelte mejeri, der skal træffe den beslutning?

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil også gerne have at vide, hvem det er, der skal afgøre, om der er realistiske muligheder. Det har været oplyst i pressen, at der er et udnyttet produktionsapparat, som kan producere mere mælk og flere mælkeprodukter, end der i øjeblikket bliver produceret, og derfor vil jeg gerne vide, hvem det er, der skal afgøre, om der er realistiske muligheder for at forhøje kvoten for danske mælkeprodukter, som vi har muligheder for at forarbejde.

Preben Møller Hansen (FK):

Ifølge pressen ligger det sådan, at man har anlagt en politik, der går ud på, at ca. 10.000–20.000 danske landbrug skal slagtes. Familierne i disse landbrug skal laves til bistandsklienter, og derfor vil jeg gerne spørge, om det er et led i regeringens politik, at man skal nedlægge alle disse landbrug, for at hollænderne kan opkøbe dem, således at hollænderne kan levere mælk til Danmark.

Landbrugsministeren (Gammelgaard, fg.):

Jeg vil sige til Fælles Kurs' forskellige repræsentanter her i spørgetiden, at det, så vidt jeg ser det, ville være helt urimeligt, hvis vi ikke her i landet kunne forøge beskæftigelsen gennem forarbejdning af importeret mælk, der derefter eksporteres. Hvorfor skulle vi dog ikke her i landet skaffe flere arbejdspladser gennem forarbejdning af importeret mælk, som altså derefter eksporteres? Der er i høj grad beskæftigelsesfremme i den politik, jeg taler om.

Det store overskud af mælk, der i øjeblikket er i Fællesskabet, medfører ikke umiddelbart, at der er grundlag for en forhøjelse af f.eks. den danske kvote. En lang række af Fællesskabets medlemmer kan finde argumenter for, at netop deres mælkeproduktion bør forhøjes.